

דברי הכפר

שער זה מוקדש לזכרו של
ברוך טל, איש התנועה
ושליח הבונים לאנגליה,
חבר כפר החורש לשעבר,
פעיל ותיק בתנועת העבודה,
ב"הגנה" ובצ.ה.ל. במשך
שנים רבות.
יהי זכרו ברוך.

מס' 591
ח' בכסלו תשל"ט
8 בדצמבר 1978
כפר הנשיא

השבוע נסעו למרחקים: אמיר יצא לשנת חופש בחו"ל. יצחק ג. נסע לצרפת לבקר אצל אמו שעברה ביתוח. ליעד קצת יוצא דופן נסעו סיד ורג'י פרידלנדר, לבקר אצל ידידים בתאילנד. אולי יפגשו שם את ציון וגילה שעושים כעת בנפאל. שמוליק וגרייס וקליר חזרו לארה"ב אחרי ביקור של שלושה שבועות. לכל הנוסעים ברכת דרך צלחה.

השבוע חזרו למשק: אפריים יחד עם מרדכי חזן, מנהל בית היציקה, אחרי ביקור לימודי במערב ארה"ב; אוסי אחרי 10 ימים בארה"ב, כולם בענייני מפעל הבונים. ובסוף השבוע הגיעו הראשונים של קבוצה מדרום-אפריקה אשר יבלו כמה שבועות אצלנו במסגרת מפעלי הקיץ שלהם (החורף שלנו).

השבוע, בשעה טובה, חזרו מבית-החולים יאיר מביתוח בבית-חולים עפולה, פרל מביקור קצר בבית-חולים צפת. לכולם החלמה מהירה.

השבוע רובקה שרטסקי, הבת המאומצת של משפ. צמלי התגייסה לבח"ל. שיפשוף קל ושירות מהנה.

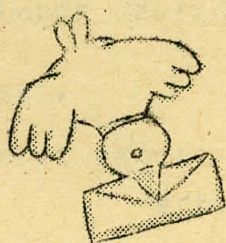
השבוע פיילתי בין השלחנות בחדר האוכל בשעת ארוחת הערב ולמדתי על כל מיני חדשות (המשך בעמ' הבא.....)

מה נמצא?

שבוע שבמחציתו הראשונה מזג האויר היה גשום וקר, בשורה חד משמעית שהחורף הגיע.

במשק קטיפ האבוקדו בעיצומו בשבי המטעים והסדרן יודע לספר כי העבודה מתבהלת בהצלחה בעזרת עובדים מהענפים שבהם העונה הנוערת הגיעה לסיומה.

שבוע של טיולים ובסיעות. בנינו, תלמידי כתה י"א (חצי כתת חרמון) נסעו לירושלים לסמינר של שלשה ימים בנושאי היהדות והציונות. חזרו ביום ג' אחרי סמינר מוצלח מאד. מבית הספר המקומי כתת היובל יצאה לטיול ביום א' למערת הבטיפים ובדרך ביקרו במוזאון האיסלם ובדגם של ירושלים העתיקה במלון הולילנד. תלמידי האולפן נסעו בסוף השבוע לטיול של שלשה ימים בירושלים ובמדבר יהודה.

מתיבת הדואר

לכבוד דברי הכפר וכל חברי המשק,

שלום רב לכולם, אנו מקווים שכולם במשק בבריאות מלאה ושאינן יותר מדי בעיות. אני יושבתי לכתוב את המכתב הזה כבר שמונה פעמים ולא הצלחתי לגמור; כל פעם התחלתי לכתוב כמה שורות וזרקתי את הנייר כי קשה לכתוב ולנסח על נייר את ההרגשות השונות כשכל-כך רחוקים מהבית. אנחנו כבר נמצאים באוסטרליה שלושה חודשים וממה שהצלחנו לראות עד כה, הארץ פשוט מקסימה, ולהגיד את האמת עוד לא הצלחנו לטייל הרבה, והסיבה פשוטה: קודם כל אנחנו בינתיים עובדים כדי לחסוך כסף לטיסה חזרה ואם נצליח - גם להגיע לבנו-זילנד. הסיבה השנייה היא שזה עולה הון-תועפות לטייל פה וזה גם לוקח הרבה זמן. אז אתם רואים שהרבה על טיולים והרפתקאות אין לנו מה לספר אבל אין מה להגיד שאנחנו נהנים.

אף-על-פי שהכל חדש ומרתק, אנחנו מרגישים די מנותקים מהמשק והארץ. לא שהאנשים פה לא נחמדים; הם נהדרים ומנסים לעזור כמם שאפשר. פשוט מתוך אוכלוסיה של כ-30,000 אין אף יהודי. רוב האוכלוסיה מורכבת מנוצרים ויש גם קתולים. ולנו הרגשת הבדידות באה בייחוד בחגים: רק כשאנחנו רחוקים כל-כך אנחנו מרגישים מה זה לחגוג חג לבד בלי כל החברים והרגשת משפחה אחת גדולה, וזה חסר תאמינו לי.

אדי (האח שלי) ואני הלכנו לבית-ספר לפני שבועיים כדי לדבר עם ילדים בגיל 12-13 על הקיבוץ, וזאת היתה באמת חוויה מעניינת. הם היו רעבים לחומר עד כדי כך שבמקום להיות שם 3/4 שעה היינו שם שעתיים וחצי ואנחנו עוד צריכים לחזור לאותה כיתה לעוד שיעור כי הם לא הספיקו לשאול את כל השאלות שהם רצו לשאול.

בוסף לבית-ספר הזה היה כנראה עוד בית-ספר שעשה פרויקט על קיבוץ, ומכל הקיבוצים בישראל הם בחרו את כפר-הנשיא כי אחד המורים היה במשק לפני איזה עשר שנים. זה רק מראה כמה שהעולם (המשך בעמ' הבא.....)

מוטב שאגמור פה, אחרת אתחיל לכתוב בלי סוף.
שלום רב לכולם מאתנו במרחקים,

יהודד ית רבתן ברק

* * * * *

נגעתם מאד ללבנו בדבריכם בעלון "דברי הכפר"
ואנו מחכים בקוצר רוח לשמוח אתכם בקיץ הקרוב.
תודה רבה עבור צלחת הבהושת היפה. דברי אמנות
כאלה הם מאד צדירים פה למושכים כמובן הרבה
תשומת לב.

ביתנו אמנם קטן אבל ראו בו חלק מבייתכם, עמליה שמחה מאד להכיר כל אחד מחברי המשק.

שלכם באהבה וגעגועים

גיל רעמליה

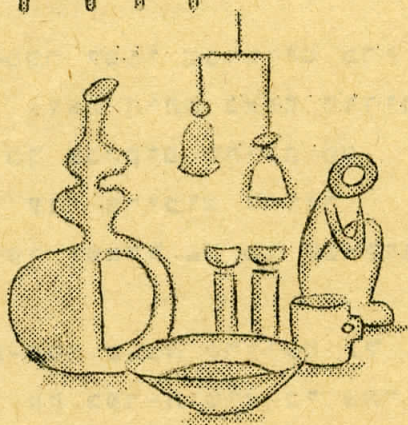
[illegible]

הודעה!

מספר כלי קרמיקה, פרי עבודתם
של חברי החוג, נמצאים למכירה.

חברים שמעו ביינים ברכישה
(במחירים בוחים דבתשלום של צ'ק
במקום) מתבקשים להתקשר עם
יעל ב.

המכירה היא לחבר יט בלבד.

מחאה ועוד מחאה

מוחה ודורש שיהיה דיון
פומבי בכל הנושא הזה. אין
לי התנגדות שלחברים העוברים
לדירות חדשות תהיה עלייה
ברמת הדירה, זו התקדמות
סבירה אבל אני חושב שביחס
לפרויקט אנו מפריזים מאד.
לכן - דרישתי לקיים דיון
פומבי בנושא הנ"ל ובמבע
ע"י כך אי צדק והתמרמרות
מיותרת.

ג' ר. ר.

קראתי באגרת מחאת חברה ותיקה
של קבוץ אפיקים.
אני מוצא שגם אצלנו אנו מגיעים
למצב דומה אשר בו אנו קובעים
לחברים מסויימים רמת דיון
גבוהה בהרבה מרמתם של חברים
יותר ותיקים. כוונתי לדירות
של הפרויקט, שבהן ארובות
המטבח ברמה הרבה יותר גבוהה מן
הארובות בבתיים האחרים.
לא דבר עדיין בתכניות
השקעות של השנה לכן לא ידוע לי
האם בכורבתנו להשקיע השנה
בהטבת מצב הארובות בחדרי
חברים ותיקים, אבל אם אין
כוונה כזאת אז אני מוחה. אני

נלקח בזדון

מהסככה ליד הבית של יוסי וצביה בעלם לפתע כסא
מאפנים של אחד הילדים. הכסא היה חדש בצבע
חום בהיר.

הלוקח מתבקש להחזיר למקום לפחות את הצבורית
המחבות בין האפנים לכסא.

בתקווה להעבות חירובית

תודה על הסברך מעל דברי הכפר. הרשה לי רק להביע כמה השגות על דבריך.

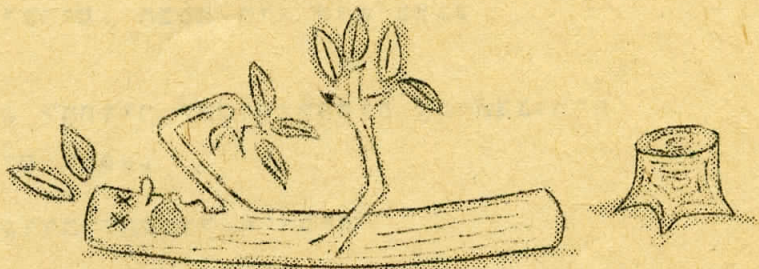
א. כנגד הטיעון שלך על המביע הבטיחותי לגדיעת העצים אין לי מה לאמר, מסתמרות טענותי. אני מקורה שתזכור את בושא הבטיחות גם כאשר אתה מסייע ילדים על יצול הטרקטור שלך או על הכסף. בדרך זו נהרגו כבר הרבה יותר בני אדם מאשר ע"י ענף אקליפטוס שנפל למישהו על הראש.

חוץ מזה, אם באמת אתה ער לבושא הבטיחות, מדוע לא גדעת את עץ האלה הנמצא בין חדר האוכל ובין הבריכה? זה העץ אשר מסתיר תמיד את המשך הכביש. ההולכים ברגל (ילדים, מבוגרים, אמהות עם עגלות) לעולם אינם יכולים לראות את כלי הרכב המתקרבים. בדמה לי שבס סכנה זאת היא מוחשית מאוד!

ב. העצים שבגדעו בכל רחבי המשק בורדאי היו לא יפים, אחרת מדוע ירד עליהם הגרזן. אבל הלכלוך הששכב בצדי הדרך כבר כמעט חודש, אינו יפה במיוחד. אז אולי באמת אני לא מבינה בענייני צווי? אבחנו כולנו, כל העוברים בדרך ליד הבריכה שואלים: כמה זמן עוד יקשט הגועל בפש הזה את הדרך? בשנה הבאה כשתביא שוב את הקבלן הערבי המתעשר על חשבון שברון הלב שלנו כל שנה, עשה טובה: תסכם אתי שתמורת הזהב שהוא מרוויח על חשבוננו הוא חייב לסלק את כל הגזם ולא רק את מה שמשתלם לו.

ובינתיים - טוב לראות שהגדר של הבריכה היא צבועה בירוק, הירוק היחיד בכל הפנה האומללה הזאת.

תמר וולפין

עדיין קשה לתפוש שברוך איננו עוד ושוב לא נוכל לראות אותו, לשוחח אתו ולבקש עצתו ולקבל הדרכתו, לשמוע את הספורים שבהם הוא ידע לבטא את כל חכמת החיים.

קשה עדיין לתת ביטוי לכל מה שברוך הורה בשבילנו ככלל וכבודדים. לכפר הבטיא כצבור יש התיחסות מיוחדת לברוך ולכל אחד מאתנו גם אלה שהכירוהו מקרוב וגם אלה שרק שמעו עליו - יחס אישי מיוחד אליו כמו שלברוך היה יחס שונה לכל אחד מאתנו. עוד רבות יטופר עליו והזמן טרם בשל לבנות ולמצות את כל תרומתו כשליח, כאיש צבור ישראלי, כאדם.

קודם כל הוא היה אדם. אם לציין את תכונתו הראשונה במעלה צריך לציין את אנושיותו. מיתרי בפשו היו מהעדינים ביותר והיו מכוונים לקלוט כל רחש לב של הזולת בטרם נתן ביטוי לדבר. התנועה, המבט, חצי המילה היו מספיקים לברוך כדי שיבין מה על לבו של הזולת. למרות שעסק כשליח ב"תנועה" בצבור - בשבילו הצבור היה מורכב מהמון יחידים שלכל אחד ואחד הרגשות משלו, מאויים משלו, רצונות משלו. את כל אלה ידע לשלב ברקמה של רצון הכלל בטובת הכלל כך שזה יצא גם לטובת הפרט.

הוא אף פעם לא דרש "קרבות" מאתנו. הוא היה איש חזון ובחזון הוא הוביל אותנו לארצנו.

נוסף לאנושיותו הוא היה יהודי. כל התיחסותו לחיים היתה התיחסות של יהודי. "מה אכפת לנו חיי אנושות יפים ככל שיהיו ואידיאלים ככל שיהיו אם אין בהם יהודים חיים". זאת היתה גישתו היסודית. וכך הוא פעל לשם הצלת העם היהודי.

הוא היה אתנו בשעות הקשות ביותר שהעם היהודי ידע. כל מלחמת העולם השנייה עשה אתנו והדריך אותנו איך להתגבר על האסון הלאומי האיום הזה. הוא העמיד לפנינו את כל "הבעיה היהודית" ואיך להתמודד אתה כצבור, כיחידים ואיך לבנות חיים חדשים לאחר תורבן העם. הוא לא הטיף מה עלינו לעשות, אלא העמיד את הבעיה והצביע על האפשרויות ואנו - בחרנו מרצוננו העצמי בדרך שעלינו ללכת.

הוא היה איש חזון. הוא ידע איך להצית את דמיוננו ולרצות במעשים גדולים ולהתמודד עם עשיתם. הוא העמיד לפנינו את מפעל הצלת הילדים היהודיים ב"הוסטלס", את מפעל שרשרת ההכשרות, את הבריגדה היהודית, את מפעל הצלת היהודים באירופה לאחר המלחמה. כל אלה הורו אבני דרך בדרך לבנין הארץ. הוא לא הסתפק בהצגה של מטרה רחוקה. בכל ימי המלחמה ידע להעמיד לפנינו אתגרים של מעשים של ממש שיכולנו להגיע לבגית "הבית הלאומי" שבו למדנו לראות את הפתרון של "הבעיה היהודית".

בזה היתה גדולתו של ברוך: אנושיותו, יהדותו וכת החזון. הוא הלך אתנו דרך ארוכה של ארבעים שנה ומעתה עלינו להמשיך לבד.... מעתה זכרו בלבד ילוח אותנו.

אוסט

בְּקֹר מַשְׁלַחַת פְּרִלְמַנְטְרִית מְהוֹלָנֵד

בשבת ה-9 לדצמבר תבקר בכפר הנשיא משלחת פרלמנטרית בהשתתפות ראש ממשלת הולנד.

משלחת זו תגיע לכפר הנשיא בשעה 13.00, תאכל אתנן ארוחת צהריים ותסייר במשק.

בשעה 14.30 תהיה קבלת פנים במועדון - האורחים מעוניינים מאד ללמוד על הקבוץ ועל נושאים אידיאולוגיים אחרים.

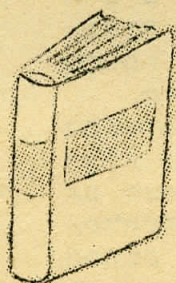
חברים מוזמנים להשתתף בשיחה שיכולה להיות מעניינת ומפרה.

ישראל אבידור

ספרים שהתקבלו בספריה בחודש נובמבר

רוזנברג הוא הלך עם שחר - רומן
 גולן ל. - גיא האנחות -
 דה-גייס א. - אשה פוריטנית
 טורפ ק. - פדת האהבה -
 מאטר א. - המאהב לבית מדיצור
 קרן מ. - בעיות חולפות ובעיות של קבא - ארץ ישראל
 צ' זוק א. - אדם והוא מחפר - ביוגרפיה
 גולדברג ל. - בין סופר ילדים לקוראיו
 שיף ד. - העשב והחול - רומן
 שמוש א. - מיטל עזרא ספרא ובביר - רומן מקור
 לירון א. - ירושלים העתיקה במצור ובקרב
 קורלנד ד. - אוטו אקיפרטורה - בריאות
 בראנדס - דבי בראנדס - ביוגרפיה
 שגב ש. - טאדאת - הדרך לשלום
 שוורץ מ. - ממות להתגלות - מיתולוגיה
 בהרין א. - האבי היוצר - ריקוד
 יצחקי - עלי שיח 6 - ספרות
 וודוורת - פסיכולוגיה מעשית בחיי יום יום
 כהן - בחללית לעולם הנגיפים - מדע
 הפללוק מ. - מרי בשי חלחולותא - רומן
 טבעובי ש. - כרם היה לידידי - ארץ ישראל
 היינסטוק א. - שיטת מובטסורי בבית - חיבור
 אייזנשטדט - דיפרנציאציה ורבוד חברתי - מדע החברה
 זאקס א. - כיצד לחיות עם מיגרנה - בריאות
 פלד א. - ערב וישראל
 אתר ט. - שירים 1976-1977
 גולדהירש א. - פתאם בפל עלי אניב - שירה

בשבוע הבא (המשך)

בינינו לבין עצמנו

מותו של ידד - ברור טל ז"ל

השבוע הלך לעולמו אדם שהיה לגבי חלק מותיקי קבוץ זה, סלע איתן בתקופה הקשה של מלחמת העולם השנייה. ברור טל (רוזנטל) היה שליח יחיד להבונים בבריטניה כאשר הצבאות הנאצים כבשו מדינה אחרי מדינה וכאשר צבא רוממל הגרמני איים לפלוש ממצרים לארץ ישראל. לעולם לא אדע איפה מצא את הכוחות הנפשיים להסתיר את כל הספקות שבודאי קברו בלבו באותה שעה הרת אסונות ולשמש יועץ רעיוני, אב מנחם, אח גדול וכתובת לכל מי שהיה זקוק לו.

המלחמה בתבה את ארתותיה: הפצצות האויריה הגרמנית על הערים הגדולות; פזור ילדים ובני בוער לאזור הכפרי; גיוס מדריכים ופעילי תנועה לכוחות המזוינים; התמוטטות קבי תנועה מחוסר משאבי כוח אדם ומעל הכל משברים חברתיים בחוות ההכשרה של התנועה. בהכשרות אלו חיו באוירה חברתית אינטנסיבית שלוש עד ארבעים בוגרי תנועה צעירים (בני 17 עד 20) שלא תמיד ידעו להתגבר על בעיות אישיות או על בעיות שעבודה פיזית בחקלאות חשפה באופים ובנפשות. לכל חברת הכשרה היה מגיח ברור ומתחיל לטייל הלוך וחזור עם ה"פציאנט" שלו. לעתים כשהופיע באסיפות ובישיבות היה מסכם את הדיון באנגלית רצוצה ובגמגום ומסיים תמיד במילים "חברים אין בעיה..... NO PROBLEM" וכלובו אכן השתכנעו שאין בעיה ואפשר וכדאי להמשיך. למחרת היה בוסע בחזרה ללונדון המופצצת.

הוא אהב את ההומור האנגלי ובמיוחד את זה שמצא את בטויו בהצגותיהם המאוחרות (ה"זיגים") של חברי ההכשרה. באותם הפעמים שבו אצלנו בקבוץ לרגל שמחה או חגיגה היה ניגש אלי ואמר לי "אתה עוד ממשיך לבדור! זה טוב." כיון שלא היה בואם חוצב להבות הוא לא הורגש בחיי (המשך בעמ' הבא.....)

(המשך "בניבנו לבין עצמנו")

הפוליטיקה בארץ הוא לא השאיר אחריו בנים אבל הוא היה האיש שבמצא במקום הנכון בזמן הנכון ועשה את המוטל עליו ללא לאות. מאות עולי תנועת הברנים מבריטניה מוקירים את זכרו. היה ידיד, ואיבנו עוד.

בצחון רעיוני על גבי האשפה

הדיון באסיפה דמה לאותו ספור שבו אומר רבי אחד לשני בעלי פולמוס ששניהם צודקים.

* בצדק טענו בציגי הדור הצעיר שחיי קבוץ אמתיים מחייבים אי-ביצול הזולת, עבודה עצמית והתיחסות לכל עבודה - ולו הבזויה ביותר בעיני העולם הקרוי "בורמלי" - כשוות ערך. אשרי הקבוץ שבביר מעולם לראש התורן דגל שעליו כתוב "כאן קיימים חיי קבוץ אמתיים".

* בצדק הטיח ברוגז ובתוכחה, המאפיינים את בביאי הזעם, יוחנן איש הביר וחזון-העצים-הכרותים (איבני לועג חלילה) שעבודת המתנדבים הקרואים אצלנו בשפת שגי-בהור "אורחים עובדים", היא שיא הצביעות ושלמעשה זה ביצול ארטילאי שאין כדוגמתו. * צדק מי שאמר שבתקופה שהאזור לוקח על עצמו אחריות ליותר ויותר שרותים; קשה להאמין שקבוץ זה או אחר יעמד מבדל ויעשה בכוחותיו הוא.

* צדק מרכז המשק שאמר שקל לאסיפה להחליט שיעבדו מספר אנשים בשרות האזורי בסלוק פסולת או שרותים אחרים אבל אין זה אלא עוד משימה שועדת כח אדם מתלבטת בבצועה. באמת היכן המעובדיים להיות רכזי חדר אוכל, כובסיים, מטפלות, מורים ועובדי בוי?

אבל כאן באו בנים, בעיקר, ותבעו את עלבוננו של הרעיון הקבוצי. אף אם טעו ואין ביכלתנו למלא את דרישתם חייבים לתמוך ולנסות שמא הרעיון יעלה.

פעם אחת אמר אחד מאבותינו המיסדיים של קבוץ זה: "כשישובו כל הבנים הביתה יהיה טוב". ואם לא ישובו הביתה מי ידאג לסלוק הפסולת?

אפילו בשעה 23.15 אי אפשר, אם כי זה נעשה, להצביע על הצעה שמחייבת גם דיון מעמיק וגם את מוסדות המשק. אותה הצבעה (המשך בעמ' הבא.....)

(המשך "ביבינו לבין עצמנו")

בדוחק עלולה להביא ערעור מן המוסדות שישים את כל הרכוש ללעג.
מוטב היה להמשיך את הבושא באסיפה נוספת. לא הבנתי את הגיון
היושבת ראש. אמר התליין: "שיטת הגרזן היא רחוב חד סטרי".

מערבנו לזקנים היורד!

שוחחנו בצהריים כמה בעלי עבר חלוצי, צעירים ברוח וסובלים
מעוותי עמוד השדרה:

- שמתם לב שלא היה אף מקרה אובס!
- אובס? אפילו בשיקה לא היתה! כשהוא עשה לה עיסוי לכתפיים
חשבתי שאות-אות-אות מתחילים עם הסקס-שמקס.
- כן אבל שניהם היו לבושים.
- הרעים היו רעים והטובים היו טובים. לא היה שום רמז שהרעים
היו רעים מפני ששבאו את אבא שלהם או אהבו את אמא שלהם.
- תענוג לעיניים. כשמתו זה היה בלי התפתלויות איומות ושונות
של קטשופ. הרשעים ידעו שזה מגיע להם.
- גם האיבדיאנים היו בסדר. למרות שברצחו ע"י הרשעים הנער
האיבדיאני הזה לא התבטא בשנאה פסיכופטית. עם קצת מזל בטח
יהיה זמר או סבאטור או שגריר באומות המאוחדות.
- אני פחדתי שהפבורן וואיין יתחתנו בסוף!
- בשביל מה? זקנים כאלה הם בקושי טפסו על הסוסים.
- אבל הם אהבו זה את זה!
- בטח

היה רגע של דומיה וזלגו כמה דמעות לתוך צלחות המרק.
סכם ראש חמולת המאירי "הם כמעט ולא עושים סרטים כאלה עוד".
באנהבו. צלחות המרק התמלאו.

אויקה

מצאתי, מצאתי את הפתרון למועדון הקודר שלנו. עמדתי והבטי
בחלון הגדול בליל ששי אחד. זה היה כמו קיר גדול שחור!! איזה
אדריכל מכר לבו קיר שחור כזה? אם רוצים אוירה סימפטית צריכים
לכסות את השחור בוילון. הרבה כסף? אין דבר אם נוכל לאשפה
נוכל לוילון - אם תרצו אין זה יקר מדי.

אדם מול המוות

להלן חלק ממאמרה של בעמי זרע:

בית הקברות בקבוץ

בדומה לחדר-האוכל המשותף הוא חלק מן הבית הקבוצי. הוא מטופח ונאה, ילדים מבקרים בו והוא מסייע להראות להם מימדים אמתיים של חיים. ודאי שאף בית קברות בקבוץ עלול להיות מוזנח וביתן להתייחס אליו כאל טאבו מפחיד. יחס כזה הוא ברוח הסיסמא השקרית.

מעשה בשתי סבתות (הנחות כבר שנים רבות מזוהת-בצח בבית הקברות היפה של הקבוץ); והרי שיחתן בעוד שתיהן בחיים: סבתא א': היכן תרצי להיקבר בבוא יומך? כאן או בירושלים ליד בעלך? סבתא ב': כאן. בירושלים אהיה בודדה. לעומת זה, - כאן - הילדים ילכו לטייל, ללקט פרחים או פטריות ויבואו לבקרבי... סיפור קטן זה בשמע חביב ומרגיע. לעומתו אני יכולה לספר ספור אחר:

לפני מספר שנים עבדתי תקופה קצרה בגן-הילדים. הגיע יום הזכרון לנפלים במלחמות ישראל והוא היה ממש באויר. כל קבר מקושט בפרחים לקראת הטקס, הוערך אחר הצהריים. הצעתי לגבנת הצעירה לטייל עם הילדים לבית הקברות וחשתי שהיא בתקפת חרדה. בכל זאת קבלה, אמנם מתוך אי-רצון, את הצעתי. במהלך הטיול היו הילדים חופשיים ושאלו כל מה שעלה בדעתם; שאלות קיומיות ושאלות הסטוריות. חזרבו במצב רוח מרום הביתה. למחרת ספרה לי ידידה, פסיכולוגית, שהגיעו אליה כמה וכמה הורים אחוזי-חרדה וספרו לה על הטיול לבית הקברות. "האם לא גרמה, בעמי, בטיול זה זעזועים בפשיים חמורים לילדים?" אב אחד באנח קשות: "בו, עכשיו יתחילו השאלות..." אך האם השאלות חדלות להתקיים ולהטריד, כאשר מסרבים להקשיב?

הצעות ושיפויים

בעתון שלנו - "דברי הכפר" - אין מחליטים החלטות אבל
הייתי רוצה להעלות רעיון שעשוי לקרב את העתון להחלטות; וזה
הרעיון:

בנוסף למדורים הקבועים שבו:

"מה בשמע"

"מזל טוב"

"זה אכפת לי" (לפעמים)

"מהחלטות המזכירות" וכו'

להוסיף מדור שיקרא: "הצעות ושיפויים".

במדור הזה יוכל כל אדם: חבר, מועמד, בן, אולפביסט, מתנדב
וכו' להעלות הצעה בכל נושא הקשור לחיינו במשק. חברי המשק
יתבקשו במשך השבוע שלאחר מכן לתת דעתם ולהצביע - בעד, או
נגד - והיה: אם קבלה ההצעה רב - ממש - של החברים: "בעד"
הרי היא מחייבת את המוסדות המתאימים לבצע את תוכן ההצעה
(שביבתיים הפכה להחלטה)!

האם לדעתך זוהי פגיעה במוסד העליון שלנו - "האספה"?
אדרבא! למה שלא נתן לאסיפה בכבודה ובעצמה להחליט אם היא
מוכנה להתמודד עם "מוסד רבצ" יק" כזה ולתת לו "צ'אנס"....
בכון - עדיין לא הסברתי עצמי די הצורך, אבל עוד לא גמרתי:
שאלה: האם ניתן יהיה להעלות כל הצעה שהיא?
תשובה: כן - אלא אם האסיפה תחליט על צבזורה!!
שאלה: איך אתה מציע שחברים ידונו בהצעה?
תשובה: ליד השלחן בארוחת הבוקר, למשל או במפגש סתמי בין
ידידים או בכל הזדמנות שנראית לך במשך השבוע שלאחר
הופעת ההצעה.

שאלה: וכיצד אתה מציע לקיים את ההצבעה?
תשובה: זהו החידוש העיקרי - בדלת חדרו של המזכיר תהיה תיבה:
(המשך בעמ הבא...)

הצעות ושיפורים

הצעה מס' 215

במזכירות הטכנית (למשל) ניתן יהיה לקבל תלוש הצבעה ועליו ירשום כל חבר - "בעד" או "נגד" (או ימחק את "המיותר") ויוסיף את שמו וחתמתו.

אפשר גם לחלק בתאי הדואר פתקי הצבעה (אם זו הבעיה)...

שאלה: בו גמרת כבר להציע את ההצעה שלך?

תשובה: ביבתיים - כן.

שאלה: אז למה אתה מחכה?

תשובה: לתגובות ב"דברי הכפר" הבא...

אורי גולן

XX

דבר ים קטנים מפה ו משם מאת אילן

מה כבר יכול להיות מהבה בחורף	אצלנו ישנם מנהגים בלתי כתובים
כאשר גשום וקר והכל מסביב בוז?	שבכנסים למסורת. אחד מהם הוא
תאר לך שבחוץ יורד מבול, ממש	ההתכנסות מתחת חדר האוכל אחרי
שבר ענן, ברקים ורעמים, סופה	ארוחת ערב במוצאי שבת. את מי
משתוללת בחוץ והלילה מואר כבאר	לא תמצא שם? יש שם את החבורה
יום ונחלי מים זורמים מכל ולכל	שמתכנסת לשמוע את התוצאות
עבר; וכמו כן תאר לך שאתה במיטה.	בליגה האנגלית. יש שם את אגף
שמיכת פיך עבה שנעבות מכסה אותך	הרכילות הרגיל, אגף המכונאות
כליל. התבור מחמם בעוז, ומחר לא	ואגף הקיטורים. אחר כך באים
צריך לקום לעבודה. כי מה כבר	החברה' מהחולה ואז כולם לוקחים
אפשר לעשות במבול שכזה? וכך אתה	צעד אחד אחורה כי החולה זה
מעביר את כל היום במיטה ובחוץ	קלאס. המשרד של הסדרן בראה
ממשיכה ההשתוללות בזמן שאתה	ובשמע כמו סוכנות הימורים
מכין טוסטים עם חמאה על התבור	למרוצי סוסים. הכל בסביבה מלא
ובוגס בהנאה.	אנשים, וכל אחד עם עסוקו הוא,
כמו שנאמר, לכל דבר היתרון שלו.	ממש כמו רחוב ראשי באיזה עיר
כל אחד והטריפ שלו.	וזה טוב לשבת בפניה וכך להתבונן
	בשקט בהמולה הזאת.
	זה מעניין - תבסו ותראו.

חודש אוקטובר

- (1) עבודתו של בחמן א.: בחמן נכנס לנסיון בעבודה בחדר עבוד במפעל.
- (2) צוות אבוקדו דרוז: על-מנת לתגבר את הצוות לקראת עונת הקטיף, צורפו לענף אודי וגבר ואביבה פינקוס.
- (3) עבודתו של דוד פרנקלין: התקבלה פניה ממשרד הבריאות שדוד יעבוד כרופא לבריאות הסביבה בצפת. עבודה זו היא חלקית ומשתלבת עם לימודיו. השכר והתנאים הם כשל עובד מדינה. עבודתו של דוד אושרה.
- (4) עבודתה של מרים מעין: מרים תכנס לעבודה בחודש דצמבר בכתת ארבל (במקומה של רמה). לפיכך צוות הכתה יהיה: לאה כץ, ומרים מעין.

חודש נובמבר

- (1) עבודתו של זמי בן-צבי: המפעל פנה לוועדה וביקש שזמי יכנס לעבודה במחלקת הברזים. פניה זו התקבלה וסוכם שזמי יכנס לעבודה במפעל בחודש פברואר לאחר גמר השרותים בחדר-האוכל.
- (2) עבודתה של שושנה יודקין: אושרה כביסתה של שושנה למחסן הבגדים.
- (3) החלפה של מיכל ה. בתפקיד עזרה להורים: מיכל פתה לוועדת בריאות ובקשה למצוא לה מחליפה בעבודה זו. הבריאות ממליצה שויטה תכנס לתפקיד זה. ו. כח-אדם אשרה את ההמלצה.
- (4) עבודתו של שאול רפקינד: המפעל מבקש ששאול יכנס לעבודה במפעל. שאול הסכים להכנס לשבת נסיון. ו. כח-אדם אשרה את הבקשה.
- (5) שבוצו של אדו סלע: אושרה כביסתו של אדו לענף אבוקדו/פרדס דרוז.
- (6) שבוצה של דינה לוי: אושרה כביסתה של דינה למכבסה.

סיכום: ברוך

בדליק בר לזכרה של

גב' תמר פוטש

י"ב בכסלו

פ נ י מ י
ב ל ב ד !
=====

דו"ח ישיבת ועדת המשק - 1.12.78
=====

נוכחו: יענקל מ', רמונד ס', בוב ו', ג'וני פ',
בני ג', קולין פ', ברוך כ', איזק פ', ג'וני ט'.

1. תוספת מקום להנה"ח:

צוות החברים שעסק בנושא הביא את המלצותיו לוועדת המשק. ההצעה היא שענף רכוז הבניין יצא מבנין המרכז הצבורי ויעבור למקום אחר. לצורך העברה זו ירכש מבנה טרומי (כדוגמת הכתה החדשה), אשר יוצב במקום מרכזי בהתאם להנחיות ועדת הישוב.

כתוצאה מכך ניתן יהיה "להזיז" את בעלי התפקידים השונים המשתמשים במשרדים ולפתור את בעית חוסר המקום. עלות רכישת המבנה - כ-50,000 ל"י.

ועדת המשק אשרה את הרכישה ברוב קולות.

2. בצוע השקעות תשל"ח במפעל:

קולין הציג בפני ועדת המשק את בצוע ההשקעות בשנת תשל"ח.

כללית, הסכום התוכנן היה 7,250 מליון לירות ואלו הסכום שבוצע 6,770 מליון. מתוך סכום זה כ-5,420 מליון לירות הן מימון ממשלתי.

כמו כן הוכאה אנפורמציה לגבי מסגרת תוכנית ההשקעות בשנת תשל"ט, אשר מסתכמת בכ-20,500 מליון לירות.

בדיון שהתקיים סוכם:

(1) אישר תוכנית ההשקעות של המפעל יעשה לאחר הצגת תוכנית היצור לשנת תשל"ט.

(2) לפני רכישת כל פריט תערך בדיקת כדאיות אשר צריכה להוכיח את הכדאיות הכלכלית של רכישת הפריט, וזאת בנוסף למגמות אשר בהן המפעל מוגבל (כה-אדם וכו').

(3) בצוע התוכנית יעשה לאחר בנית התוכנית הכספית של המשק והמפעל.

הערה:

כ-19,400 מליון לירות מתוך התוכנית הנ"ל הם כספים הנתנים ע"י הממשלה במטרה לעודד השקעות בתעשייה.